

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7016200458
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7016200458.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tamary Sklenárovej, členov senátu JUDr. Juraja Tymka a JUDr. Pavla Tkáča, v právnej veci žalobcu ATEX Košice, s.r.o., so sídlom Floriánska 10, Košice, IČO: 36210757, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklošom, advokátom so sídlom Vodná 6, Košice, proti žalovanému Slovenskej obchodnej inšpekcii, ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, IČO: 17331927, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 19. 02. 2016 č.: SK/0752/99/2015 takto

rozhodol:

I. Krajský súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Slovenskej obchodnej inšpekcie, ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 19. 02. 2016 č. SK/0752/99/2015 ako aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach zo dňa 16. 09. 2015 č. P/0224/08/15 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 19. 02. 2016 č.: SK/0752/99/2015 podľa § 58 ods.1 zákona č. 71/1967 o správnom konaní (Správny poriadok) ako odvolací orgán vo veci odvolania účastníka konania - ATEX Košice, s.r.o., Floriánska 10, Košice, podaného proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0224/08/15 zo dňa 16. 09. 2015, ktorým podľa § 24 ods.1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte aj: "zákon o ochrane spotrebiteľa"), na základe kontroly vykonanej dňa 22.05.2015 v prevádzkovej jednotke - Koliba Zlatá podkova, sídlisko KVP, súp. č. II. 3140, Košice bola účastníkovi konania uložená peňažná pokuta vo výške 400 eur pre porušenie § 4 ods.1 písm. d/, § 12 ods.2, § 14, § 16 ods.1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenila napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti tak, že za porušenie povinností ustanovených v § 4 ods.1 písm.d/, § 12 ods.2, § 16 ods.1 písm.d/ zákona o ochrane spotrebiteľa účastníkovi konania podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložil peňažnú pokutu vo výške 300,- eur, s lehotou splatnosti 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu.

2. Rozhodnutie žalovaný odôvodnil tým, že Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "SOI") so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 400,- eur pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 4 ods.1 písm.d/, § 12 ods.2, § 14, § 16 ods.1 písm.d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože inšpektormi SOI bolo pri kontrole uskutočnenej dňa 22.05.2015 v prevádzke Koliba Zlatá podkova, sídlisko KVP súp.č. II. 3140 v Košiciach zistené, že účastník konania v kontrolnom nákupe poškodil spotrebiteľa o 0,20 eur nesprávnym účtovaním a v prípade jedného druhu

ponúkaného tovaru účastník konania nezabezpečil jeho označenie správnym údajom o množstve, a tiež žiadnym spôsobom neinformoval ani o cene jedného druhu výrobku odpredaného v kontrolnom nákupe. Doklad o kúpe vydaný v rámci uskutočneného kontrolného nákupu neobsahoval ani názvy odpredaných výrobkov.

3. Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu účastník konania podal odvolanie, v ktorom namietal, že správny orgán pri rozhodovaní neprihliadal na skutočnosť, že konanie vo veci správnych deliktov majú v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry charakter konania o trestnom obvinení a správny orgán musí rešpektovať procesné práva obvineného zo správneho deliktu ako aj základné zásady správneho konania a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Princípy vyplývajúce z práva na spravodlivý proces sa podľa Najvyššieho súdu SR aplikujú aj na konanie správne a exekučné. Mal za to, že inšpekčný záznam z vykonanej kontroly ako aj prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a dôkazov a pre nespoľahlivo a neobjektívne zistený a zdokumentovaný stav. Tvrdil, že na uvedené pochybenia poukazoval už vo svojom vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania, a rozpor videl aj v tom, že v inšpekčnom zázname je uvedená skutočnosť, že „v nápojovom lístku nebola položka - smotana do kávy uvedená samostatne“, pričom v rozhodnutí už správny orgán uviedol, že pokuta bola uložená aj za porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže spotrebiteľia neboli o cene výrobku - smotana do kávy informovaní žiadnym spôsobom. Uloženie pokuty je administratívno-procesnou sankciou pre účely vymáhania určitej procesnej povinnosti a konaním správneho orgánu a neakceptovaním procesných práv účastníka konania bolo porušené základné právo účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu podľa § 46 ods.1 Ústavy SR v spojení s článkom 12 ods.1. Predmetné rozhodnutie preto účastník konania považoval za nezákonné a založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave a navyše aj za nepreskúmateľné. Správny orgán porušil aj zásadu materiálnej pravdy, ktorá prikazuje správny orgán vykonať také dokazovanie vo veci, ktoré povedie k objektívnemu rozhodnutiu. Neodôvodnená jednostrannosť v postupe správneho orgánu viedla k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý postup podľa článku 6 Dohovoru, pretože správny orgán nezabezpečil dôkaz o čase, v ktorom mal byť kontrolný nákup vykonaný, objednaný ani dôkaz o slovnej požiadavke pre prípad rozporu tvrdenia pracovníkov správneho orgánu a pracovníčky, u ktorej bol kontrolný nákup vykonaný a ani o čase vydania dokladu o kúpe, ktorý nemal obsahovať požadované náležitosti. Účastník konania namietal, že v prvostupňovom rozhodnutí nebol ani presne vymedzený skutok, pre ktorý bolo začaté správne konanie. Správny orgán prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal ani s účastníkom konania navrhovaným dôkazom - výsluchom čašníčky, a to aj napriek tomu, že vykonanie takéhoto dôkazu mohlo mať vplyv na rozhodnutie. V procese pred správnym orgánom neboli dostatočne odstránené ani rozpory medzi výpoveďami účastníka konania a jednotlivých svedkov a neboli ani vykonané dôkazy na preukázanie ich hodnovernosti. Namietal aj tú skutočnosť, že pred vydaním prvostupňového rozhodnutia nemal možnosť sa vyjadriť k veci ústne, nemal nemohol svedkom klásť otázky a nebol prítomný pri dokazovaní, preto jeho právo vyplývajúce z ustanovenia § 21 Správneho poriadku správnym orgánom nebolo rešpektované. Namietal aj tú skutočnosť, že administratívny spis neobsahuje zápisnicu o ústnom pojednávaní. V závere opravného prostriedku poukázal na tú skutočnosť, že podľa platnej judikatúry Ústavného súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR pred vydaním prvostupňového rozhodnutia malo byť nariadené ústne pojednávanie, čo sa však nestalo.

4. Na základe podaného odvolania preskúmaním veci žalovaný v odvolacom konaní zistil dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, a to z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu vo vzťahu k porušeniu § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že prvostupňový správny orgán konštatoval porušenie uvedenej povinnosti zo strany účastníka konania z dôvodu, že v čase kontroly neinformoval spotrebiteľa žiadnym spôsobom o cene výrobku (smotana do kávy) odpredanom v rámci vykonaného kontrolného nákupu. Odvolací orgán po preverení spôsobu zdokumentovania uvedeného nedostatku v Inšpekčnom zázname zo dňa 22.05.2015 dospel k záveru o potrebe upustenia od postihu účastníka konania za porušenie § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože k vytykanému nedostatku sa v predmetnom inšpekčnom zázname uvádza, že „v nápojovom lístku nebola položka - smotana do kávy 7 ml uvedená samostatne“, pričom v ďalšom texte týkajúcom sa preverenia plnenia informačných povinností zo strany účastníka konania nie je už dané zistenie bližšie zaznamenané. Prvostupňový správny orgán následne pri vydávaní rozhodnutia v správnom konaní dospel k záveru, že predávajúci žiadnym spôsobom neinformoval o cene predávaného výrobku, čo však nemá oporu v skutkových zisteniach. Odvolací orgán v tej súvislosti poukázal na znenie § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré predávajúcemu umožňuje cenu výrobku aj inak vhodne sprístupniť, preto konštatovanie o tom,

že sa cena výrobku nenachádzala len v cenníku, nie je dostačujúce pre konečný záver o porušení tejto zákonnej povinnosti. V odvolacom konaní z uvedeného dôvodu primerane znížil výšku postihu na sumu vyplývajúcu z výroku rozhodnutia. Ďalej žalovaný konštatoval, že povinnosťou účastníka konania bolo správne účtovať ceny pri predaji výrobkov; zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajom o množstve; vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedené obchodné meno a sídlo predávajúceho, adresa prevádzkarne, dátum predaja, názov a množstvo výrobku, cena jednotlivého výrobku a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil, a akú povinnosť porušil. Inšpektormi SOI bolo presne a spoľahlivo zistené, že vo vykonanom kontrolnom nákupe účtovanom v hodnote 2,90 eur bol spotrebiteľ poškodený o 0,20 eur a k jeho poškodeniu došlo v dôsledku nesprávneho zaúčtovania položky, ktorá nebola objednaná, ani skonzumovaná (smotana do kávy) - konkrétne došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods.1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej bolo preukázané, že v nápojovom lístku nebolo v prípade jedného druhu výrobku nachádzajúceho sa v priamej ponuke pre spotrebiteľa uvedené jeho správne množstvo, keď čierny čaj TEEKANNE bol odpredaný v množstve 2 g, avšak v nápojovom lístku bolo uvedené množstvo 1 g. Tým bol porušený § 12 ods.2 citovaného zákona, ktorý požaduje, aby predávajúci zabezpečil, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajom o jeho množstve. Na vykonaný kontrolný nákup, v ktorom boli zakúpené výrobky jedna porcia čaju TEEKANNE EARL GREY 2 g á 1,40 eur a jedna porcia espresso (7 g káva, 15 ml voda) á 1,30 eur bol vydaný doklad o kúpe č. U/z: 00010/00293, ktorý neobsahoval správne názvy odpredaných výrobkov, keďže odpredaný výrobok jedna porcia čaj TEEKANNE EARL GREY 2 g á 1,40 eur bol označený ako „čaj (1g)“ a výrobok jedna porcia espresso (7 g káva, 15 ml voda) á 1,30 eur bol označený ako „káva presso s mliekom“. Tým bol porušený § 16 ods.1 písm.d/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný konštatoval, že účastník konania za zistené nedostatky zodpovedá v plnom rozsahu ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že vo vzťahu k zostávajúcim porušeniam zákona o ochrane spotrebiteľa má odvolací orgán za to, že správny orgán prvého stupňa zistený skutkový stav správne právne posúdil ako rozporný so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Nedostatky pokladal za presne a spoľahlivo zistené a zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu. Poukázal aj na § 16 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa, s tým, že pri kontrole SOI zo dňa 22.05.2015 bol na kontrolný nákup vydaný spotrebiteľovi bezprostredne po jeho zaplattený doklad o kúpe, ktorý neobsahoval správne názvy odpredaných výrobkov. Pre určenie názvu výrobku je rozhodujúce pomenovanie výrobku, ktorého jednoznačne odlišuje a umožňuje ho identifikovať aj pri prípadnej reklamacii výrobku, z čoho vyplýva, že predávajúcim vydaný doklad o kúpe pri kontrolnom nákupe nespĺňal požiadavky vyplývajúce z ustanovenia § 16 ods.1 písm. d/ označeného zákona. Účastníkom konania použité označenie predávaných výrobkov sa týkali iných výrobkov ako boli tie, ktoré v skutočnosti odpredal inšpektorom SOI v rámci kontrolného nákupu. Inšpektori vystupujú pri kontrolných nákupoch v postavení bežného spotrebiteľa a až po realizácii kontrolného nákupu sa preukážu preukazom SOI, ktorý ich ku kontrole oprávňuje. Uvedený postup sa pri kontrole realizuje za účelom preverenia dodržiavania ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, resp. ďalších príslušných právnych predpisov. Inšpekčný záznam obsahuje vymedzenie času začiatku a ukončenia predmetnej kontroly. Odvolací orgán zdôraznil, že prílohou inšpekčného záznamu je doklad o kúpe č. U/z: 00010/00293, z ktorého vyplýva čas vydania dokladu a ďalšie skutočnosti nepochybne potvrdzujúce, že došlo k porušeniu príslušných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný poukázal aj na ust. § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré požaduje, aby predávajúci v každom prípade zabezpečil pre spotrebiteľa informácie nevyhnutné pre jeho rozhodnutie o kúpe výrobku, ktorými sú okrem iného aj informácie o množstve ponúkaných výrobkov, ktoré je predávajúci povinný poskytnúť spotrebiteľom tak, aby tieto boli ľahko rozlíšiteľné a čitateľné, ako aj v podobe, ktorá zodpovedá skutočným nákupným podmienkam výrobku v čase jeho ponuky. Povinnosťou účastníka konania bolo prijať potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť poskytnutie uvedených informácií o ním ponúkaných výrobkoch, čo sa však nestalo (chybné označenie výrobku - čierny čaj TEEKANNE), keď účastník konania spotrebiteľov nápojovom lístku informoval nesprávne. K námietke účastníka konania vznesenej už vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 27. 08. 2015, že v čase kontroly sa v nápojovom lístku ponuka čaju TEEKANNE ani nenachádzala správny orgán uviedol, že nesprávne uvedené množstvo výrobku bolo zistené po porovnaní údajov uvedených v nápojovom lístku s údajom poskytnutým na balení čaju, preto jeho tvrdenie považoval za účelové. Zdôraznil, že pri kontrole prítomná vedúca prevádzky vyššie uvedené zistenia nenamietala a tento inšpekčný záznam na znak súhlasu podpísala. Odvolací orgán poukázal na ust. § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, v ktorom je premietnutá zákonná garancia práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov. Zo zisteného skutkového

stavu nepochybne vyplýva, že predraženie vo výške 0,20 eur bolo zapríčinené účtovaním ceny kávy presso s mliekom vo výške 1,50 eur, namiesto ceny objednaného espressa vo výške 1,30 eur. Účastník konania síce poukazoval na skutočnosť, že v nápojovom lístku sa nachádza iba cena espressa kávy s mliekom, ktorá bola na doklade o kúpe označená ako káva presso s mliekom, z kontrolných zistení však jednoznačne vyplýva, že k objednanému espressu predávajúci priniesol aj smotanu do kávy 7 ml, ktorú nemal uvedenú ani ako samostatnú položku v nápojovom lístku. Odvolací orgán považoval za rozhodujúce to, že inšpektorom SOI bola prinesená aj položka nad rámec objednávky inšpektorov, ktorú predávajúci zaúčtoval, čím navýšil konečnú cenu nákupu o 0,20 eur. Považoval za rozhodujúce, že na kontrolné zistenia nemá vplyv skutočnosť, že odpredané položky sa bežne nenachádzajú v ponuke pre spotrebiteľa, prípadne nie sú ani uvedené v cenníku, ale za relevantné považoval zistenie, že takéto položky boli reálne inšpektorom SOI vystupujúcim v pozícii anonymných spotrebiteľov odpredané. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia žalovaný po oboznámení sa s popisom okolností súvisiacich s ústnou objednávkou nápojov v inšpekčnom zázname nepovažoval za nevyhnutný prepis doslovnej komunikácie medzi zúčastnenými osobami. Vychádzal z obsahu inšpekčného záznamu, ako aj jeho prílohy a to dokladu o kúpe č. U/Z:00010/00293, v ako aj skutočnosti, že pri kontrole prítomná vedúca prevádzky skutkové zistenia žiadnym spôsobom nenamietala. Žalovaný preto zaujal stanovisko, že ak účastník konania toto porušenie neskôr spochybňoval (a v tomto smere žiadal doplnenie dokazovania výsluchom čašníčky, ktorá prevzala objednávku), záver správneho orgánu prvého stupňa, ktorým považoval skutkový stav za dostatočne a spoľahlivo zistený a nepovažoval za potrebné a účelné vykonať účastníkom konania navrhované dôkazy je správny. Ani odvolací orgán nepovažoval za potrebné vykonať dôkaz výsluchom svedkov v žalobcom navrhovanom rozsahu, pretože doplnenie dokazovania by nemalo vplyv na objasnenie označených skutkov a správnym orgánom zistených skutočností. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením účastníka konania o porušení jeho procesných práv a poukázal na to, že postup inšpektorov SOI bol plne v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľov. Na základe dostatočne zisteného skutkového stavu bola žalobcovi uložená sankcia za porušenie zákonných povinností, čo vyplýva priamo zo znenia ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, preto správny orgán nemal možnosť upustiť od uloženej sankcie. Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob a následky porušenia povinností. Pri určení výšky postihu bola zohľadnená aj tá skutočnosť, že sankcionovaným konaním dochádza k priamej majetkovej ujme spotrebiteľa. Správny orgán tak pri určení výšky pokuty postupoval v súlade so zákonom stanovenými kritériami v zmysle ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že pokuta bola uložená pri spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby v zmysle ust. § 24 ods. 1 ustanoveného zákona v súlade s princípom, že od uloženej pokuty zákonodarca očakáva nielen represívno-výchovný, ale aj preventívny účinok.

5. Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3 Košice, zo dňa 16. 09. 2015 č.: P0224/08/15 vyplýva, že správny orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v súlade s § 46 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov uložil žalobcovi pokutu vo výške 400 eur pre porušenie povinností predávajúceho:

- podľa § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný správne účtovať ceny pri predaji výrobkov, keďže vo vykonanom kontrolnom nákupe účtovanom v celkovej hodnote 2,90 eur v celkovej správnej hodnote 2,70 eur boli spotrebiteľia (inšpektori SOI) zaúčtovaním smotany do kávy, ktorá nebola objednaná ani skonsumovaná, poškodení o 0,20 eur;
- podľa § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o miere alebo o množstve, keď v čase kontroly sa v ponuke na predaj nachádzal jeden druh výrobku - čierny čaj TEEKANNE, ktorý bol v nápojovom lístku označený nesprávnym údajom o množstve (hmotnosti);
- podľa § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku a zreteľne označiť výrobok cenou alebo informáciou o cene inak vhodne sprístupniť, keď v čase kontroly neboli spotrebiteľia o cene výrobku - smotana do kávy odpredaného vo vykonanom kontrolnom nákupe informovaní žiadnym spôsobom;
- podľa § 16 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedený názov výrobku, keď účastník konania vydal spotrebiteľom doklad o kúpe výrobkov, zakúpených vo vykonanom kontrolnom nákupe, účtovanom v

celkovej hodnote 2,90 eur, v ktorom nebol uvedený názov odpredaných výrobkov, keď čaj TEEKANNE EARL GREY 2 g bol uvedený ako „čaj (1 g)“ a espresso bolo uvedené ako „káva presso s mliekom“.

6. V odôvodnení tohto rozhodnutia správny orgán prvého stupňa uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov mal účastník konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Vo vyjadrení zo dňa 31. 08. 2015 účastník konania poukázal na to, že skutkový stav nebol dostatočne objektívne zistený a zadokumentovaný tak, aby nemohol byť zamenený s iným stavom. Ďalej poukázal na to, že z inšpekčného záznamu nie je dostatočne objektívne zrejmé, z akých relevantných dôkazov mali inšpektori zistiť rozdiel +0,20 eur v neprospech spotrebiteľa, keď nemali k dispozícii cenu smotanou, a zrejme sa nedostatočne uspokojili len s rozdielom v nápojovom lístku, kde bola uvedená cena espresso kávy s mliekom a cena 1,50 eur/porcia a cena espressa kávy á 1,33 eur/porcia. Účastník konania ďalej poukázal na tú skutočnosť, že v nápojovom lístku nebola ponúkaná espresso káva so smotanou, ale len káva s mliekom. Podotkol, že čašníčka podala inšpektorom smotanou, lebo si ju zvlášť pýtali, keďže kávu espresso so smotanou neponúkajú. Tvrdil, že čašníčka jasne počula objednávku kávy espresso so smotanou, pričom účtovala cenu kávy espresso s mliekom, keďže kávu so smotanou v čase kontroly neponúkali. Na preukázanie tejto skutočnosti účastník konania navrhol vykonať výsluch obsluhujúcej čašníčky. Ďalej v čase kontrolného nákupu sa v nápojovom lístku ponuka čaju TEEKANNE vôbec nenachádzala, ale v ponuke bol len 1 g čaj a 3 g čaj z čerstvej mäty. Prvostupňový správny orgán po preskúmaní všetkých podkladov pre rozhodnutie dospel k záveru, že za kontrolou zistené porušenie zákona účastník zodpovedá v plnej miere a to objektívne, bez ohľadu na zavinenie. Skutkový stav považoval za dostatočne preukázaný, pričom priebeh kontroly vrátane postupov inšpektorov SOI vykonávajúcich kontrolu v rámci kontrolného nákupu je podrobne zdokumentovaný v príslušnom Inšpekčnom zázname, s obsahom ktorého bola riadne oboznámená aj pri kontrole prítomná vedúca prevádzkarne. Táto zistený skutkový stav nenamietala, ani žiadnym spôsobom nespochybnila, uviedla len, že s obsahom záznamu oboznámi nadriadeného. Dodatočné tvrdenia účastníka konania preto považoval správny orgán za účelové. Za takéhoto stavu prvostupňový správny orgán nepovažoval za potrebné a účelné vykonávať účastníkom konania navrhované doplnenie dokazovania. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty poukázal na ust. § 24 ods. 1, ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že pri určení výšky pokuty sa prihliadne najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností a spôsob a následky porušenia povinností vzhľadom na nesplnenie povinností správne účtovať ceny pri predaji výrobkov.

7. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 19. 02. 2016 č.: SK/0752/99/2015. V žalobe vyslovil názor, že obe rozhodnutia správneho orgánu sú nezákonné, skutkový stav nebol zistený zákonným postupom a bola mu odňatá možnosť byť účastníkom správneho konania. Nezákonnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj rozhodnutia žalovaného videl v tom, že správny orgán na prvom stupni rozhodovania a ani v odvolacom konaní nenariadil ústne pojednávanie za účelom objektívneho a úplného zistenia skutkového stavu a rozhodnutie navyše neobsahuje ani riadne odôvodnenie, čím sa stáva podľa žalobcu nepreskúmateľným. Namietal aj tú skutočnosť, že administratívny spis nie je riadne žurnalizovaný. Poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 2Sžo/201/2010 vyslovil názor, že i veci správnych deliktov majú v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry v zásade charakter konania o trestnom obvinení a správny orgán preto musí rešpektovať procesné práva obvineného zo správneho deliktu, základné zásady správneho konania a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces. K nezákonnému postupu správneho orgánu uviedol, že v konaní navrhoval vykonať dôkaz a to výsluchom svedkov, pracovníkov žalobcu prítomných pri výkone kontroly, ako aj pracovníkov žalovaného, ktorí vykonávali predmetnú kontrolu, správny orgán prvého stupňa a žalovaný tieto dôkazy odmietli preskúmať s formálnym konštatovaním, že skutkový stav bol dostatočne zistený. V prípade, ak by bolo nariadené ústne pojednávanie a bol vykonaný výsluch navrhovaných svedkov, došlo by k spoľahlivému, dostatočnému a objektívnemu objasneniu veci. Navyše o vykonaných dôkazoch nebola nikdy správnym orgánom prvého stupňa spísaná riadna zápisnica (za účasti účastníka konania) a v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom sa nemohol vyjadriť k veci ústne, nemal možnosť byť prítomný pri výsluchu svedkov a nemohol im klásť otázky, pričom sa ústneho pojednávania vopred nevzdal. Keďže podľa názoru žalobcu v danom prípade sa jedná o vec trestného charakteru, ide nesporne o vec trestného obvinenia a preto procesný postup správneho orgánu nemožno pokladať za súladný so zákonom, pretože príslušné ústne pojednávanie malo byť nariadené už v konaní pred

správnym orgánom prvého stupňa (v tej súvislosti poukázal na právny názor vyslovený v náleze Ústavného súdu SR č. 231/2010). Správny orgán tak svojím postupom znemožnil žalobcovi využiť jeho zákonné oprávnenia. Žalobca poukázal aj na tú skutočnosť, že administratívny spis nie je žurnalizovaný, čím je vytvorený priestor na manipuláciu s listinami, čo je v rozpore s ústavným článkom účastníka konania na spravodlivý proces v správnom konaní. K samotnej formálnej stránke napadnutých rozhodnutí namietal, že správny orgán vydal nezákonné rozhodnutia, keď v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie. Správny orgán len nedostatočne a príliš všeobecne konštatuje, že po „.....preskúmaní všetkých podkladov pre rozhodnutie dospel k záveru.....“, pričom však nie je v rozhodnutí uvedený práve zoznam týchto všetkých podkladov pre rozhodnutie. Tým, že správny orgán neuviedol v odôvodnení rozhodnutia konkrétne, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, žalobca takúto skutočnosť považuje za dôvodnú na zrušenie rozhodnutia. Žalobca v závere správnej žaloby namietal aj nesprávny postup správneho orgánu po ukončení kontroly, pretože nedošlo k uskutočneniu riadneho správneho konania, v ktorom by žalobca mohol uplatniť všetky svoje procesné práva, najmä aby už v prvostupňovom konaní dostal príležitosť predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby jeho návrhy uspeli, ako aj aby mal možnosť sa zoznámiť so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu a vyjadriť sa k nim. Z týchto podstatných dôvodov s poukazom na porušenie základného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov v správnom konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé správne konanie podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru žalobca žiadal zrušiť preskúmané rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 10.06.2016 doručenom konajúcemu súdu dňa 23.06.2016 navrhol, aby súd žalobu zamietol. Ďalej zopakoval argumentáciu uvedenú v preskúmanom rozhodnutí správneho orgánu, ako aj rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu a zdôraznil, že po preskúmaní odvolaním napadnutého prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu zistil dôvod na jeho zmenu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu vo veci porušenia § 14 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tej súvislosti v odvolacom konaní bola zároveň primerane znížená výška postihu na sumu vyplývajúcu z výroku napadnutého rozhodnutia. K námietkam uvedeným v správnej žalobe žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou a v súlade so zásadami správneho konania, na základe spoľahlivo zisteného a správne právne posúdeného skutkového stavu veci. Správne orgány prvého aj druhého stupňa sa námietkami žalobcu vznesené už v správnom konaní podrobne zaoberali vo svojich rozhodnutiach a svoje skutkové, ako aj právne závery náležite odôvodnili. Žalobca v podanej správnej žalobe v zásade namietal tie isté skutočnosti ako v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a týmito námietkami sa žalovaný vysporiadal už v rámci odvolacieho konania. Ďalej uviedol, že predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Kontrola inšpektorov SOI dňa 22.05.2015 na označenej prevádzke žalobcu spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným a výsledkom tohto porovnania je výsledok kontroly, ktorý sa prejavil v inšpekčnom zázname, z ktorého je zrejмый zistený skutkový stav. V zásade je kontrolovanej osobe v rámci inšpekčného záznamu po oboznámení sa s jeho obsahom poskytnutý aj priestor na vyjadrenie sa k zistenému skutkovému stavu a to vo forme vysvetlivky k inšpekčnému záznamu. Takýto postup bol dodržaný aj v prípade kontroly u žalobcu. Z inšpekčného záznamu vyplýva, že počas kontroly bolo zistené nerešpektovanie viacerých povinností predávajúceho, ktoré sa týkajú správnosti účtovania cien pri predaji výrobkov, správneho uvádzania množstva ponúkaného výrobku a správneho uvádzania názvov výrobkov zakúpených v kontrolnom nákupe na doklade o kúpe. S obsahom tohto inšpekčného záznamu bola oboznámená prítomná zodpovedná vedúca prevádzky, ktorá vo vysvetlivke predmetného inšpekčného záznamu podala vyjadrenie v znení: „s obsahom inšpekčného záznamu oboznámim nadriadeného“. Iné námietky neuviedla a údaje v tomto inšpekčnom zázname žiadnym spôsobom nerozporovala. Zastával názor, že v prípade, ak by zaznamenaný skutkový stav nezodpovedal skutočnosti, zodpovedná vedúca prevádzky by s tvrdeniami v inšpekčnom zázname nesúhlasila a rozpor v zistenom skutkovom stave by namietala už v priebehu kontroly. Skutkový stav zo strany žalovaného správneho orgánu tak podľa názoru žalovaného bol spoľahlivo a riadne zistený a správny orgán následne svoje rozhodnutie oprel na dostatočných dôkazoch, ktoré vyhodnotil podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Správny orgán preto nepovažoval za potrebné vykonávať dôkazy vylúčením v navrhovanom rozsahu, pretože skutkový

stav mal spoľahlivo preukázaný a dostatočný na ustálenie právneho záveru vo veci. Nevykonanie navrhovaných dôkazov bolo správnym orgánom prvého stupňa, ako aj žalovaným riadnym spôsobom odôvodnené a preto žalovaný spochybňovanie takýchto zistení vyplývajúcich z inšpekčného záznamu zo strany žalobcu považoval za účelové s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za zistené porušenia zákona. Inšpekčný záznam pritom tvorí významný podklad správneho konania a následné spochybňovanie zistení v ňom uvedených spôsobom, ako to navrhuje žalobcu považoval žalovaný za neakceptovateľné, pretože by tým bola popretá samotná pôsobnosť SOI a oprávnení jej zamestnancov. Žalovaný ďalej vo vyjadrení poukázal na to, že navrhovanie dôkazov v správnom konaní je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, avšak len správny orgán rozhodne, ktorý z označených, resp. navrhnutých dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci správneho orgánu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania, aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že správny orgán odmietne vykonať určitý navrhovaný dôkaz uvedie, prečo dôkaz nevykoná. Vzhľadom na uvedené žalovaný konštatoval, že neakceptovanie návrhu žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom nemôže samo osebe viesť k záveru o porušení jeho práv. V súvislosti s námietkou žalobcu o porušení zásady rovnosti účastníkov konaní žalovaný zdôraznil, že správny orgán v administratívnom konaní nie je účastníkom správneho konania (§ 14 právneho poriadku), ale je konajúcim orgánom. Účastníkom správneho konania bol iba žalobca, preto žalovanému nie je zrejme, v akom smere malo byť toto právo žalobcu porušené. V tej súvislosti dal žalovaný do pozornosti, že v oblasti verejného práva (kam patrí aj správne právo) platí princíp subordinácie, t. j. že vo verejno-právnych vzťahoch sú subjekty zastupujúce štát v nadradenom postavení k účastníkom konania a to na rozdiel od práva súkromného, kde sa uplatňuje rovnosť účastníkov. V danej veci sa nejednalo o konanie o priestupku, kde je otázka zavinenia ako subjektívnej stránky skutkovej podstaty relevantná, ale o konanie o inom správnom delikte, kde sa uplatňuje zásada absolútnej objektívnej zodpovednosti. Ďalej k samotnému procesu v prebiehajúcim správnom konaní uviedol, že procesné právo účastníka klásť svedkom otázky závisí od toho, či správny orgán takýto dôkaz použije alebo nie. Ak však takýto dôkaz použije, toto právo nemôže účastníkovi odňať. Žalovaný zdôraznil, že v správnom konaní o inom správnom delikte nevykoná navrhovaný dôkaz výsluchu svedkov, preto ani procesné právo žalobcu klásť svedkom otázky nemohlo byť v žiadnom prípade porušené. Žalobca bol v závere oznámenia o začatí správneho konania poučený v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku o jeho práve vyjadriť sa k dôvodom konania, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania, čo aj využil a tiež mu na jeho žiadosť bola zaslaná úradne overená fotokópia inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly. Žalobca využil aj svoje právo podať odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa ako aj podať správnu žalobu za účelom preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného. Žalovaný preto zásadne odmietol tvrdenia o tom, že žalobcovi bola odňatá možnosť byť účastníkom správneho konania, resp. že znemožnil žalobcovi využiť jeho oprávnenia vyplývajúce mu zo Správneho poriadku. K námietke o nenariadení ústneho pojednávania vo veci žalovaný poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Varela Assalino v. Portugalsko), z ktorej vyplýva, že neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k ústnosti a verejnosti konania v prípadoch, keď skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitosťou. Zdôraznil, že predmetné právo na verejné prerokovanie trestných obvinení (v danom prípade správnych deliktov) v zmysle čl. 6 Dohovoru zaručuje a priznáva v konaní pred nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Správny orgán, akým bol v danom prípade aj žalovaný však nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a teda verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. v danom prípade uskutočnenie pojednávania pred žalovaným nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 Dohovoru. K rovnakému záveru podľa žalovaného dospel tiež Ústavný súd SR vo svojom uznesení sp. zn. II.ÚS 134/2014. V závere podaného vyjadrenia odmietol úvahy žalobcu, že neuvedenie čísla listu v spisových značkách napadaných rozhodnutí by malo spôsobiť ich nezákonnosť. Obsah administratívneho spisu podľa žalovaného bol riadne žurnalizovaný, správny orgán má vlastný postup žurnalizácie obsahu spisu. Administratívny spis obsahuje všetky dôkazy a listiny, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie a žalobca mal možnosť v prípade jeho záujmu sa s nimi oboznámiť. Súčasťou tohto administratívneho spisu je aj obsah spisového materiálu, v ktorom sú jasne a zrozumiteľne uvedené názvy písomností, tvoriace súčasť administratívneho spisu, ako aj ich poradové číslo a číslu listu.

9. Žalobca v replike zo dňa 17.10.2016 k vyjadreniu žalovaného zdôraznil, že už vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania namietal nesprávny a neobjektívny postup správneho orgánu pri zabezpečovaní dôkazov pre tvrdenie o poškodení spotrebiteľa, pretože správny orgán prostredníctvom

svojich pracovníkov nezabezpečil riadnym spôsobom vyjadrenie samotnej čašníčky D. D., ktorú navrhol vypočuť v správnom konaní ako svedkyňu. Jej výpoveď považoval za nevyhnutnú pre dostatočné a objektívne objasnenie veci. Samotný rozpor vo výpovedi žalovaného a zamestnankyne žalobcu je podľa názoru žalobcu dostatočným a vhodným dôvodom na nariadenie ústneho pojednávania, pretože spáchanie správneho deliktu poškodenia spotrebiteľa o 0,20 eur malo byť zistené len pri ústnej komunikácii medzi zamestnancami žalovaného a zamestnancom žalobcu. Za takejto situácie preto bolo potrebné nariadiť pojednávanie, s poukazom na značne širokú judikatúru ohľadom správneho trestania v kontexte s trestným stíhaním podľa článku 6 Dohovoru. Žalovaný vôbec nenariadil ústne pojednávanie a ani neoznámil žalobcovi - účastníkovi konania, že bude vykonávať dokazovanie mimo ústneho pojednávania. Zdôraznil, že samotný inšpekčný záznam nepostačuje na preukázanie tých skutočností, ktoré sú pre posúdenie veci relevantné. Ak chce žalovaný bezo zvyšku vyriešiť otázku objednávanie tovarov do kontrolného nákupu a následného účtovania kontrolného nákupu a odsúhlasenia správnosti jeho účtovania aj s vyjadrením čašníčky, resp. za jej prítomnosti, ktorá kontrolný nákup vykonávala a aj účtovala, tak tejto oblasti sa inšpekčný záznam nijako nedotýka. Samotný inšpekčný záznam preto k preukázaniu skutku nepostačuje. V závere žalobca uviedol, že ak by žalovaný mal postihovať kontrolované subjekty len na základe inšpekčných záznamov, bez ďalšieho jeho preskúmania, najmä v prípadoch, kedy kontrolovaná osoba popiera skutočnosti uvedené v inšpekčnom zázname, bol by popretý princíp právneho štátu, pretože pri postupe ako obhajuje žalovaný by vôbec nebolo potrebné správne konanie, ale stačilo by žalovanému len vykonať kontrolu, napísať inšpekčný záznam a vydať rozhodnutie o uložení pokuty. Žalobca považoval za zavádzajúce aj vyjadrenie žalovaného ohľadom žurnalizácie spisu, pretože vo svojom vyjadrení neuviedol, akým spôsobom vedie spis, pričom z obsahu tohto administratívneho spisu vyplýva skutočnosť, že žurnalizáciu spisu nie je možné preukázať.

10. Žalovaný v duplike zo dňa 03. 11. 2016 k replike žalobcu zotrval na svojich stanoviskách vo veci a zdôraznil, že so záverom žalobcu, že v jeho prípade došlo k nesprávnemu a neobjektívnemu postupu, keď žalovaný nenariadil ústne pojednávanie a nezabezpečil vykonanie dokazovania - výsluch svedkov (aj čašníčky) sa nestotožňuje a odmieta aj sponchybovanie inšpekčného záznamu zo strany žalobcu. Tvrdenia žalobcu považoval za výslovne účelové s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za zistené porušenie zákona. Opätovne zdôraznil, že inšpekčný záznam zo dňa 22. 05. 2015 obsahuje zaznamenanie skutkových okolností výkonu kontroly na troch stranách, pričom jeho prílohu tvorí doklad o kúpe za vykonaný kontrolný nákup. V inšpekčnom zázname je jednoznačne a prehľadne zaznamenaný opis v priebehu kontroly ako aj samotné naučtovanie predraženého kontrolného nákupu. Pri kontrole bola prítomná zodpovedná vedúca prevádzky žalobcu, ktorá nijako nenamietala skutkové zistenia a ani vo vysvetlivke k inšpekčnému záznamu neoznačila opis kontrolou vytykaného nedostatku za nepravdivý. Samotné sponchybovanie inšpekčného záznamu sleduje jediný cieľ, a to snahu znížiť hodnotu tohto dôkazu, ktorý tvorí podklad rozhodnutia vo veci a svedčí v neprospech žalobcu. Za takéhoto stavu preto nebolo potrebné ani nariadovať pojednávanie vo veci. V závere žalovaný uviedol, že zistené porušenie povinnosti žalobcu vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je tzv. iným správny deliktom, kde nemožno hovoriť o zavinení (úmysel, nedbanlivosť). Za zistené porušenie zodpovedá kontrolovaná osoba, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za takúto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti a ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu.

11. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu ako aj postupu správnych orgánov pri vydávaní označených rozhodnutí a oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostatočné na riadne posúdenie veci a zároveň v konaní došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

12. Žalobca na pojednávaní dňa 12. 07. 2017 zotrval na dôvodoch správnej žaloby a opätovne zdôraznil, že vo veci ide o správne trestanie, ktoré má charakteristické črty trestného konania a preto v konaní pred správnymi orgánmi mali byť zachované základné princípy trestného konania, v prvom rade princíp ústnosti a v prípade, ak by v konaní nebolo nesporne preukázané, že žalobca sa dopustil správneho deliktu, mala byť aplikovaná zásada „in dubio pro reo“. Vo veci však správne orgány postupovali prísne formalisticky, dôsledkom čoho sú ich rozhodnutia podľa názoru žalobcu nezákonné.

13. Žalovaný zotrval na svojich stanoviskách, uvedených v jeho jednotlivých vyjadreniach, s tým, že v čase kontroly nebol vedúcou prevádzky rozporovaný skutkový stav zachytený v inšpekčnom zázname, preto správny orgán vychádzal z jeho obsahu. Pojednávanie bolo podľa § 116 správneho súdneho poriadku (SSP) odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia na deň 19. 07. 2017.

14. Z inšpekčného záznamu vyhotoveného Slovenskou obchodnou inšpekciou, Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, Vrátna 3, Košice dňa 22.05.2015 o 14.30 hod., tvoriaceho súčasť administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že uvedeného dňa o 12.20 hod. bola zahájená kontrola v kontrolovanej prevádzke Koliba Zlatá podkova sídl. KVP, súp. č. II. 3140 kontrolovaného subjektu ATEX Košice, s.r.o., so sídlom Floriánska 10, Košice, IČO: 36210757 za prítomnosti vedúcej prevádzky K. T. so zameraním kontroly na dodržiavanie povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, správnosť uvádzania a účtovania cien poskytovateľmi stravovacích služieb so zameraním na vedľajšie položky účtované k objednávke a iné. Z časti inšpekčného záznamu "Zistený skutkový stav" - bod 2. - Správnosť účtovania, doklad o kúpe vyplýva, že za účelom overenia správnosti účtovania a vydávania dokladov o kúpe, inšpektori SOI č. preukazu: 940 a 960 vykonali jeden kontrolný nákup, ktorý bol účtovaný čašníčkou D. D., obsahujúci jednu porciu čaju TEEKANNE EARL GREY 2 g -1,40 eur/ porcia, a jedna porcia espresso (7g káva, 15 ml voda -1,30 eur/porcia), pričom pri tomto kontrolnom nákupe bol zistený rozdiel 0,20 euro v neprospech spotrebiteľa pri položke jedna porcia espresso. Správnosť účtovania kontrolného nákupu bola odsúhlasená na základe jedálneho a nápojového lístka a cenovej evidencie elektronickej registračnej pokladnici. Za riadne zaplatený kontrolný nákup bol inšpektorom vydaný doklad o kúpe z elektronickej registračnej pokladnice č. U/ Z: 0010/00293, ktorá neobsahoval požadované náležitosti v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, pretože na doklade o kúpe nie je uvedený názov odpredaného tovaru, keď v kontrolnom nákupe bol zakúpený čaj TEEKANNE EARL GREY 2g, pričom na doklade o kúpe je uvedený „čaj (1g)“ a espresso, pričom na doklade o kúpe je uvedené „káva presso s mliekom“. Predrazenie kontrolného nákupu bolo zapríčinené nesprávnym účtovaním o čiastku 0,20 eur, pretože bola naučtovaná položka, ktorá nebola objednaná a ani skonzumovaná (smotana do kávy). Originál dokladu o kúpe tvorí prílohu inšpekčného záznamu. K samotnému kontrolnému nákupe je uvedené, že do kontrolného nákupu bolo od obsluhujúcej čašníčky D. D. požadované 1x espresso a 1x čaj čierny TEEKANNE, po ústnej objednávke obsluhujúca čašníčka odišla pripraviť objednané nápoje a následne priniesla inšpektorom jedenkrát espresso so smotanou a jedenkrát čaj čierny TEEKANNE. Položka z kontrolného nákupu - smotana do kávy 7 ml nebola požadovaná pri objednávke, nebola skonzumovaná a bola obsluhujúcou čašníčkou vyúčtovaná. V nápojovom lístku pritom položka - smotana do kávy 7 ml nebola uvedená samostatne. V bode 3 - Cenové informácie sa ďalej konštatuje, že spotrebiteľ je o cenách ponúkaných jedál, nápojov a pochutín informovaný prostredníctvom jedálneho a nápojového lístka. Kontrolou tohto jedálneho a nápojového lístka v čase kontroly bolo zistené uvádzanie nesprávnej miery odpredaného čierneho čaju TEEKANNE, keď v jedálnom a nápojovom lístku bolo uvedené množstvo 1g, v skutočnosti bolo odpredané množstvo 2g - uvedené na balení čaju. Zo záveru tohto protokolu označeného ako "Vysvetlivka" vyplýva, že s obsahom inšpekčného záznamu bola oboznámená vedúca prevádzky K. T., ktorá tomuto porozumela a podala nasledujúce vyjadrenie: „ S obsahom inšpekčného záznamu oboznámim nadriadeného“ podpis zodpovednej pracovníčky. V časti záväzné pokyny a opatrenia sa konštatuje, že bolo uložené informovanie kontrolovaného subjektu o vykonávanej kontrole a obsahu inšpekčného záznamu, uvádzanie správneho názvu a množstva zakúpeného výrobku na doklade o kúpe pre spotrebiteľa, správne účtovanie cien pre spotrebiteľa objednaných položiek, uvádzanie údajov o miere ponúkaných nápojov v nápojovom lístku v každom prípade, zaslanie kópie rozhodnutia príslušného RÚVZ k činnosti prevádzkarne na adresu správneho orgánu prvého stupňa.

15. Podľa § 4 ods.1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je predávajúci povinný správne účtovať ceny pri predaji výrobkov alebo pri poskytovaní služieb.

16. Podľa § 12 ods.2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je

povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.

17. Podľa § 14 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je predávajúci povinný informovať spotrebiteľa o cene predávaného výrobku alebo poskytovanej službe a zreteľne označiť výrobok alebo službu cenou alebo informáciou o cene inak vhodne sprístupniť. Ak je podmienkou na kúpu výrobku alebo poskytnutia služby kúpa iného výrobku alebo poskytnutie inej služby, predávajúci je povinný informovať spotrebiteľa o cene tohto iného výrobku alebo o cene tejto inej služby spolu s cenou za predávaný výrobok alebo poskytovanú službu.

18. Podľa § 16 ods.1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené: a/ obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, b/ adresa prevádzkarne, c/ dátum predaja, d/ názov a množstvo výrobku alebo druh služby, e/ cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

19. Podľa § 27 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 20 ods. 3 písm. e/ až h/, § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 o správnom konaní - Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

21. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

22. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

23. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

24. Podľa § 195 písm. c/ Správneho súdneho poriadku správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o základné zásady trestného konania podľa trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie.

25. Krajský súd zdôrazňuje, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu na základe podanej správnej žaloby podľa ust. § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý to bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia a v rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

26. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia žalovaného nesporne vyplýva, že predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo postihnuté porušenie povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa ako správny delikt, pričom k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu stačí zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa chránených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Poškodenie spotrebiteľa v rozsahu priamo úmernom uloženej sankcii nie je obligatórnym znakom jeho skutkovej podstaty. Zodpovednosť za porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa je objektívna, tzn. sankciou je obligatórne stíhané každé porušenie povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré je zistené a dostatočným spôsobom preukázané na strane predávajúceho, výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa.

27. Žalobca v priebehu konania pred správnym orgánom, a to už vo Vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 27. 08. 2015, ktoré bolo doručené Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj dňa 31. 08. 2015 namietal, že skutkový stav zachytený v Inšpekčnom zázname zo dňa 22. 05. 2015 nebol zistený a zadokumentovaný dostatočne a objektívne, tak aby nemohol byť zamienený s iným stavom. Už pri tomto úkone žalobca navrhoval, a to za účelom dostatočného a objektívneho objasnenia veci, vypočuť obsluhujúcu čašníčku D. D.N.W., ktorá svojmu zamestnávateľovi tvrdila, že jasne a dobre počula objednávku kávy espresso so smotanou, pričom účtovala cenu kávy espresso s mliekom, nakoľko espresso kávu so smotanou v čase kontroly účastník konania neponúkal. Žalobca namietal aj zdokumentovanie objednávky čierneho čaju TEEKANE, keď v tom čase sa v nápojovom lístku ponuka takéhoto čaju vôbec nenachádzala, ale v ponuke bol len čaj 1 g, a 3 g čaj z čerstvej mäty. Žalobca uvedené námietky vo vzťahu k potrebe vypočutia účtujúcej čašníčky na odstránenie rozporov s jej tvrdeniami v Inšpekčnom zázname poukazoval v celom priebehu správneho konania a následne aj v správnej žalobe. Z obsahu administratívneho spisu ako aj jednotlivých podaní žalovaného vyplýva, že tak prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný na vykonanie takéhoto dôkazu nevykonali ústne pojednávanie, pretože skutkový stav zachytený v inšpekčnom zázname považovali za dostatočne zistený pre rozhodnutie vo veci a všetky následné tvrdenia žalobcu považovali iba za účelové, v snahe vyhnúť sa jeho zodpovednosti za správny delikt.

28. S poukazom na vyššie uvedené správny súd zastáva názor, že v konaní vznikla oprávnená pochybnosť o dostatočnom ustálení skutkového stavu veci, tak ako bol preukázaný správnym orgánom prvého stupňa ako aj žalovaným, ktorí pri svojom rozhodovaní o porušení zákonných povinností žalobcu vychádzali predovšetkým z inšpekčného záznamu, v ktorom bol zaznamenaný priebeh vykonanej kontroly. Aj keď v tomto inšpekčnom zázname je výslovne uvedené, že pri kontrole bola prítomná vedúca prevádzky žalobcu - Koliba Zlatá podkova K. T., a po oboznámení sa s obsahom inšpekčného záznamu proti nemu nevzniesla žiadne námietky, z jeho obsahu nemožno jednoznačne uzavrieť, že táto bola prítomná aj pri všetkých fázach kontrolného nákupu, konkrétne pri objednávke inšpektorov SOI a teda z tohto záznamu jednoznačne nevyplýva či registrovala, ako tento kontrolný nákup prebiehal. Z obsahu inšpekčného záznamu nevyplýva ani tá skutočnosť, či sa k tomuto nákupu v priebehu kontroly mala možnosť vyjadriť aj konkrétna čašníčka, u ktorej bol tento kontrolný nákup objednaný. Pokiaľ tieto skutočnosti z obsahu inšpekčného záznamu nie je možné zistiť, pretože v tomto zázname sa nenachádzajú, podľa názoru súdu nemožno jednoznačne inšpekčný záznam považovať za nespochybniteľný dôkaz o tom, že kontrola prebehla tak, ako to bolo uvedené v tomto zázname a následne aj dospieť k skutkovému záveru o porušení zákonom stanovených povinností žalobcom. V okolnostiach danej veci sa preto takýto skutkový záver správnych orgánov javí ako predčasný. V tejto súvislosti podľa názoru súdu nemožno považovať za účelovú ani obranu žalobcu, spočívajúca v jeho návrhu na vykonanie dokazovania výpoveďami vedúcej prevádzky ako aj účtujúcej čašníčky, najmä za situácie, keď žalobca takýto návrh vzniesol už vo svojom vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania a následne na tomto návrhu trval v celom jeho priebehu.

29. V predmetnej veci, keďže ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov o postihu za správny delikt s uložením peňažnej pokuty, treba podľa názoru súdu aplikovať na danú vec aj čl. 6 ods. 1 prvá časť Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dohovoru, v zmysle ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu, keďže Slovenská republika sa v čl. 1 ods. 2 Ústavy zaviazala, že uznáva a dodržiava všeobecné záväzné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie

medzinárodné záväzky. Uvedený dohovor sa podľa článku 154c Ústavy stal súčasťou právneho poriadku SR (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.) a má prednosť pred zákonom, ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd. V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva treba pojmy „trestné obvinenie“ a „práva a záväzky občianskej povahy“, pokiaľ ide o rozsah aplikovateľnosti čl. 6 ods. 1 Dohovoru vykladať autonómne od ich definovania vo vnútroštátnom právnom poriadku členských štátov dohovoru (napr. rozsudok L. v. O. z júla 1976). Uvedený záver podporuje aj judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp.zn. 3Sžn 68/2004, 3Sž 85/2007, 8Sžo 28/2007, 8Sžo 147/2008), ktorá je jednotná v tom, že trestnoprávne princípy sa analogicky aplikujú i v správnom trestaní a že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) podlieha obdobnému režimu ako trestný postih za trestné činy. Z tohto hľadiska treba vykladať aj všetky záruky, ktoré sa poskytujú obvinenému. Aj Odporúčanie výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty o správnych sankciách, ktoré bolo schválené Výborom ministrov 13. februára 1991 na 452. Zasadnutí zástupcov ministrov odporúča vládam členských štátov, aby sa vo svojom práve aj praxi riadili zásadami, ktoré vyplývajú z tohto odporúčania. Pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti tohto odporúčania, je v ňom uvedené, že sa vzťahuje na správne akty, ktorými sa ukladá postih za správanie, ktoré je v rozpore s uplatniteľnými pravidlami, či už ide o pokuty alebo iné opatrenia trestnej povahy bez ohľadu na to, či majú peňažnú alebo inú povahu. Tieto druhy postihu sa považujú za správne sankcie. V zmysle zásady č. 6 uvedeného odporúčania vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj nasledovnú zásadu: každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej, mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu, s tým, že do úvahy sa vezme zložitosť veci ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená, osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá) predtým ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie, správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá. Vychádzajúc zo stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR, súd považuje za potrebné uviesť, že neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného v čl. 1 Ústavy je aj princíp právnej istoty a spravodlivosti (princíp materiálneho právneho štátu), ktorý spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, tiež II. ÚS 234/03). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09; ÚS 17/1999 Nález z 22. septembra 1999 Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999 Nález z 13. októbra 1999 Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382; I. ÚS 10/98; I. ÚS 54/02 Nález z 13. novembra 2002 Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

30. Tak ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu a jednotlivých podaní účastníkov tohto konania pred správnym súdom, správne orgány ani na prvom a ani na druhom stupni prejednávania správneho deliktu nenariadili ústne pojednávanie, na ktorom by odstraňovali rozpory vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu tvoriaceho základ ich rozhodovania. Správne orgány tak svojim postupom znemožnili účastníkovi konania uskutočniť jemu patriaca procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces.

31. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného Slovenskej obchodnej inšpekcie, ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 19. 02. 2016 č. SK/0752/99/2015 ako aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach zo dňa 16. 09. 2015 č. P/0224/08/15 podľa § 191 ods.1 písm. e/ a g/ SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

32. Po vrátení veci žalovanému bude úlohou žalovaného postupovať v súlade s právnym názorom správneho súdu tak, aby v konaní pred správnym orgánom boli zachované základné princípy trestného poriadku, najmä, aby sa so žalobcom, ako účastníkom správneho konania konalo ústne a bezprostredne a po doplnení dokazovania v naznačenom smere vo veci opätovne rozhodnúť.

33. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca mal vo veci celkom úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods.2 SSP).

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Krajskom súde v Košiciach v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ak má sám vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.